तस्य प्रयातस्य वह्नियनीनां पीडामपर्याप्त सर्गः १६ वतीव सोदुम्। वसुन्धरा विष्णुपर्दं दितीयमध्या स्रोहेव रजञ्छलेन ॥ २८॥ उद्यक्कमाना गम नाय पत्रात्परोनिवेशे पिय च वजन्ती।सा यच सेना दह्मोनृपस्य तचैव सामग्र्यपदं चकार ॥ २८॥ तस्य दिपाना मदवारिसेकैः खुराभिघाताच्चतुरङ्ग माणां। रेणुः प्रपेदे पिय पङ्गभावं पद्गोपि रेणुलिम याय भ्रयः॥ ३०॥

तस्रेत। वस्रश्चरा पृथ्वी रजमञ्क् लेन दितीयं विष्णोः पदमाकाश्रमधार्रोइ श्राक्टवतीव किं॰ वं प्रयानस्य चिलतस्य तस्य कुशस्य वक्ष्यिनीनां मेनानां पीडां मोहुम पर्याप्तवती श्रममर्थेव स्थिता॥२८॥ उद्यक्तमानेति। नृपस्य राज्ञः मा मेनायत्र पश्चात् पिथ पुरो वा दृष्टशे दृष्टा तत्रैव मामग्रस्य मंपूर्णतायामितं बुद्धिं चकार श्रपरिमितेत्यर्थः किं॰ में पश्चात् कुशावत्यागमनाय पुरोऽय निवेश्रेनिमित्ते निवेशार्थमुद्यक्तमाना उद्रक्तनी च पुनः पिथ मार्गे वजनती गक्तनी॥२८॥ तस्रेति। नेतुनीयकस्य तस्य कुशस्य दिपानां इस्तिनां मदजलमेकैः पिथ मार्गे रेणुर्घु लिः पङ्गस्य भावं प्रपेदे प्राप्तः च पुनस्तरङ्गमाणां खुरैरिभिघातात् पङ्गः कर्द मोपि रेणुलिमयाय प्राप्तः॥३०॥